

The Beurei Hatefila Institute
75-26 182nd Street
Flushing, New York 11366
(718) 747-0100

On Line Class On Tefila-Participating In תפלה בציבור

Lesson 8 - The Origin Of Reciting Kaddish During The Prayer Service

English Translation Of Kaddish

Magnified and sanctified be G-d's great Name in this world which He created according to His will. May He establish His kingdom, and; May He Hasten the coming of His anointed Messiah; in your life-time, and in the life-time of all the house of Israel, speedily and at a near time; and say you, Amen.

May His great Name be blessed for ever and ever.

Blessed, praised and glorified, exalted, extolled and honoured, adored and lauded be the Name of the Holy One, blessed be He, beyond all blessings and hymns, praises and songs, which can be uttered in this world; and say you, Amen. May the prayers and supplications of the whole house of Israel be accepted in the presence of their Father who is in heaven; and say you, Amen.

May there be abundant peace from heaven, and life for us and for all Israel; and say you, Amen.

May He who makes peace in His high places, make peace for us and for all Israel; and say you, Amen.

Kaddish is a messianic text that many believe was composed during the period of Rabbi Akiva and the Bar Kochva rebellion 132-135 CE and was recited by those who died Al Kiddush Hashem, martyrs deaths, during that period. Messianic texts are prayers in which the Jewish People express a hope that the Moshiach will come soon and open a world in which the entire human race recognizes the Jewish G-d as G-d. The great tragedies that struck Jewish communities during the last 2000 years were often viewed as the precursors of the coming of the Moshiach and led to the recital of messianic prayers as Jews were led to their deaths. The prayer of Aleinu L'Shabeach was recited by those who died a martyr's death in Blois, France in 1171 CE. Jews who were being led to their deaths in the concentration camps during the Holocaust sang Ani Ma'Mamin B'Emunah Sh'Laima Bi'Biyus Ha'Moshiach-I believe with unbreakable faith that the Moshiach will come.

תפלה בעיבור Participating In

Lesson 8 - The Origin Of Reciting Kaddish During The Prayer Service

Source 1

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג' עמ' א'–תניא, אמר רבי יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסיימתי תפילתי. לאחר שסיימתי תפילתי אמר לי: שלום עליך, רבי! ואמרתי לו: שלום עליך, רבי ומורי! ואמר לי: בני, מפני מה נכנסת לחורבה זו? אמרתי לו: להתפלל. ואמר לי: היה לך להתפלל בדרך! ואמרתי לו: מתירא הייתי שמא יפסיקו בי עוברי דרכים. ואמר לי: היה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נכנסין לחורבה, ולמדתי שמתפללין בדרך, ולמדתי שהמתפלל בדרך – מתפלל תפלה קצרה. ואמר לי: בני, מה קול שמעת בחורבה זו? ואמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות. ואמר לי: חייך וחיי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך; ולא זו בלבד, אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמיה הגדול מבורך, הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם.

Translation: It has been taught: Rabbi Jose says: I was once travelling on the road, and I entered into one of the ruins of Jerusalem in order to pray. Eliyahu Ha'Navi, of blessed memory, appeared and waited for me at the door until I finished my prayer. After I finished my prayer, he said to me: Peace be with you, my master! and I replied: Peace be with you, my master and teacher! And he said to me: My son, why did you go into this ruin? I replied: To pray. He said to me: You ought to have prayed on the road. I replied: I feared that passers-by might interrupt me. He said to me: If that was the case, you should have said an abbreviated prayer. I therefore learned three things from Eliyahu Ha'Navi: One must not go into a ruin; one may say the prayer on the road; and if one does say his prayer on the road, he may recite an abbreviated form of the prayer. The Prophet Eliyahu further said to me: My son, what sound did you hear in this ruin? I replied: I heard a divine voice, cooing like a dove, and saying: Woe to the children, on account of whose sins I destroyed My house and burnt My temple and exiled them among the nations of the world! And the Prophet Eliyahu further said to me: By your life and by your head! Not in this moment alone does G-d so exclaim, but three times each day does G-d exclaim like that! And more than that, whenever Jews go into the synagogues and schoolhouses and respond: May His great name be blessed! the Holy One, blessed be He, shakes His head and says: Happy is the King who is thus praised in this house! Woe to the Father who had to banish his children, and woe to the children who had to be banished from the table of their Father!

Source 2

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מט' עמ' א' – אמר רבא: בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו, שנאמר: (דברים כח) בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר; הי בקר? אילימא בקר דלמחר, מי ידע מאי הוי? אלא דחליף. ואלא עלמא אמאי קא מקיים? אקדושה

תפלה בעיבור Participating In

דסידרא ואיהא שמיה רבא דאגדתא, שנא: (איוב י') ארץ עפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים, הא יש סדרים – תופיע מאופל.

Translation: Rabba said: And the curse of each day is severer than that of the preceding day, as it is stated: In the morning you shall say: If only it were possible that G-d advance the time so that it be evening! And at evening you shall say: If only it were possible that G-d advance the time so that it be morning. Which morning are they longing for? If you say it is the morning of tomorrow, does anyone know that it will not present an even more difficult circumstance? Therefore it must be that they were longing for the morning of the day before. In that case, why does G-d allow the world to endure? Because of the recital of the words of Kedushah and their Aramaic translation at the end of the prayer service and the Kaddish that is recited after the Scriptural reading, and the response of "May His great Name be blessed" which is uttered in the Kaddish after studying Midrash; as it is stated: A land of thick darkness, as darkness itself, a land of the shadow of death, without any order. Hence if there are Scriptural readings, the readings bring light to the thick darkness.

Source 3

רש"י – תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מט' עמ' א' – אקדושה דסידרא – סדר קדושה, שלא תקנוה אלא שיהו כל ישראל עוסקין בתורה בכל יום דבר מועט שאומר קריאתו ותרגומו והן כעוסקין בתורה; וכיון שנוהג בכל ישראל בתלמידים ובעמי הארץ. ויש כאן שתיים: קדושת השם ותלמוד התורה, חביב הוא. וכן היא שמיה רבה מברך שעונין אחר הגדה שהדרשן דורש ברבים בכל שבת היו נוהגין כך, ושם היו נקבצין כל העם לשמוע לפי שאינו יום של מלאכה, ויש כאן תורה וקידוש השם.

Translation: The words of the Kedusha found in the prayer of OOVah L'Tzion. That prayer was authored so that Jews would learn at least some Torah each day during the prayer service by reciting the words of Kedusha and their Aramaic translation. The words of Kedushah were translated into Aramaic so that both learned and unlearned people could understand the verses. By reading the Hebrew and Aramaic translations, individuals fulfill two requirements: sanctifying G-d's name and studying Torah, both of which are dear to G-d. In a similar manner, we recite the words Y'Hai Shmei Rabbah M'Vorach after hearing a talk on Aggaditah that a teacher customarily teaches publicly on Shabbat. People would congregate in synagogues in order to hear words of Torah because it was not a work day. By listening to words of Torah and then answering Y'Hai Shmai Rabbah, the congregants fulfilled the obligation of sanctifying G-d's name and learning Torah.

Source 4

תשובות הגאונים החדשות – עמנואל (אופק) סימן לה' – תשנח – תשס. ועל מעשה הקדיש אשר שאלת לא נמצא בידינו עליו דבר מבורר היטב מן הראשונים, אך סמכוהו האחרונים על הפסוק הזה (ויקרא כב', לב') ונקדשתי בתוך בני ישראל; ועל מה שאמרו רבותינו במדרשו (ברכות כא', ב') כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מן הדברים הללו יוצא להם שאם נתקבצו עשרה בני אדם לדבר מצוה בין בתפלה בין בתלמוד תורה צריכין לקדש. לכך אחר פסוקי דזמרה וסמוך לברוך הבוחר בשיר ובזמרה הי העולמים יקדישו פעם אחת, לפי שכבר סיימו את המצוה של פסוקי דזמרה ועכשו יתחיל באחרת שהיא ק"ש

תפלה בעיבור Participating In

בברכותיה לפנייה ולאחריה . . . וקדיש יאמרו אחר כל סיום י"ה, שגם היא מצוה בפני עצמה ואינה מתחברת עם מה שיאמר אחריה. וקדיש אחר יאמרו אחר ספר תורה, מפני שקריאת התורה בעיבור בעשרה. וקדיש אחר סדר קדושה, מפני שהוא גם הוא מצוה בפני עצמה והוא דבר שבקדושה ולא יפחות מעשרה.

Translation: Concerning the origin of Kaddish that you asked, we can not trace the practice to a clear and definitive source found among our ancestors' writings. However, those who followed them based their recitation of Kaddish upon this verse (Leviticus 22, 32) And I will be sanctified within the people of Israel and upon what our Rabbinic leaders extrapolated from the verse: that any prayer which results in the sanctification of the name of G-d must be recited only in a group of ten men. From these teachings we can conclude that when ten men congregate to perform a mitzvah, whether it be for prayer or for the study of Torah, they must recite a prayer in which they sanctify the name of G-d. As a result, at the conclusion of the first section of the morning prayer, Pseukei D'Zimra, after reciting the Bracha in Yishtabach, those congregated should recite Kaddish because they have completed the mitzvah of reciting Pseukei D'Zimra and they are about to perform an additional Mitzvah, the recital of Kriyat Shma and its blessings before and after . . . And they should recite Kaddish after Shmona Esrei because it too is an independent Mitzvah and it is not connected with that which is recited after it. And another Kaddish should be recited after the Torah Reading because in order to read from the Torah, ten men must congregate together. And another Kaddish after reciting the Kedusha in OO"Vah L'Tzion because it too is a Mitzvah unto itself and it is a Prayer of Sanctification of G-d's name and requires the presence of ten men.

Source 5

תשובות הגאונים החדשות – עמנואל סימן לה' – תשנה – תשס. וצדוק הדין מצוה שחייבין העבור כדאמרי' (מגילה ג', ב') מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה, וצריכין לקדש עליה. ומקצת הגאונים אמרו שאין ראוי לומר קדיש אחר צדוק הדין עד שיאמרו הקדיש אלא על דבר שהוא מענין המצוה. ונאונים אחרים אמרו שאין שם הפסקה שהקבורה מן המצוה היא. ואם יש את נפשך לומר למה לא יאמרו קדיש בהכנסת כלה לחופה שהיא מצוה והיא בעשרה? אי אפשר לומר כן, שהרי העבור אינם באים אלא לכבוד בעלמא ואינם אומרים מאומה ועל מה יקדשו, שהרי אין הקדוש בלא שום אמירה של מצוה או של שבת.

Translation: The prayer "Tzadok Hadin" that is recited at a burial is a Mitzvah that is the responsibility of the community to perform, as it is written in Tractate Megilah, page 3, side 2, that one must take time away from studying Torah to accompany the casket to the cemetery and to accompany a bride to her wedding, and it is therefore necessary to recite Kaddish at the burial. A minority of Gaonim hold that one should not recite Kaddish at a burial simply because Tzodak Hadin has been said. Instead, Kaddish should be recited only after a different Mitzvah was performed (i.e. learning Torah). Other Gaonim hold that the burial itself is the Mitzvah that triggers the recitation of Kaddish. Now, this line of reasoning may prompt you to be troubled by the following question: why is not also our custom to recite Kaddish at a wedding? Is not the performance of a wedding the type of Mitzvah that requires the presence of ten men? It is not appropriate to recite Kaddish at a wedding because the congregation is coming only to honor the couple; they do not say a word nor perform any act, so for what reason should those present recite Kaddish? Kaddish is not recited unless those present have said some words that are part of a Mitzvah or consist of words of praise.

תפלה בעיבור Participating In

Source 6

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ט-והמצוה התשיעית היא שצונו לקדש השם. והוא אמרו (אמור כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל. וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש ממנו לכפור בו יתעלה לא נשמע ממנו אבל נמסור עצמנו למיתה.

Translation: The Ninth Positive Mitzvah is to Sanctify G-d's name. The source for this Mitzvah is the verse: And I will be sanctified within the Jewish People. With this Mitzvah we are commanded to make known that our beliefs represent the true beliefs in the world and we should not fear that anyone will harm us. Although a great force may come upon us which demands that we deny our beliefs in G-d, we should not heed that force but instead we should allow ourselves to die.

Source 7

The Shema-Spirituality and Law in Judaism by Rabbi Dr. Norman Lamm, p. 70:

c. The Liturgical Sanctification of the Divine Name (קידוש ה' בדברים). The Halakha teaches that the Divine Name is sanctified not only by an act of martyrdom, and not only by exemplary moral conduct, but also by proclaiming faith in G-d's holiness in public prayer. In all such cases of liturgical קידוש ה', such as the recitation of the קדיש, the קדושה or ברכו, the mitzvah is performed in the form of a dialogue: the reader issues the summons to perform the sanctification, and the congregation responds. The verse ברוך שם כבוד represents such a response to the mention of the divine Name(s) in the Shema.

Source 8

רבינו יהודה ב"ר יקר, פירוש התפלות והברכות, עמ' עז'-ומיד אומר קדיש אומר תתקבל כיון שעומד בסוף התפלה, כדאמרינן במדרש תלים (יט'): אמר ר' מנחם מלאך שהוא ממונה על התפלה ממתין עד שתתפלל כניסה אחרונה שבישראל, ונוטל כל תפילות ועושה אותן עטרה, ונותנה בראש קונו. ולכך אומר החזן תתקבל צלותהון ובעותון דכל ישראל בשביל שהמלאך מחבר את כלן לעשות אותם עטרה. וזהו כתר יתנו לו שאומרים בקדושה ראש התפלה. ואחר כך אומר יהא שלמא רבה שצריך להתום כל התפילות, בשלשה שמנה עשרה, וא-לה' נצור וסדר קדושה. והיינו דאמרינן במדרש תלים גדול השלום שאין חותם כל הברכות אלא שלום.

Translation: Immediately he recites Kaddish and includes the line of Tiskabel since he has reached the end of the prayer service. This practice reflects what we learned in the Midrash on Sefer Tehillim (19): Rabbi Menachem said: the angel that is in charge of prayer waits until the last Jewish synagogue completes its service, gathers all the prayers and fashions them into a crown which he places the crown on the head of G-d. The prayer leader directs the words: Tiskabel Tzlos'Hohn Oo'Va'Ooon D'Chol Yisroel to that angel to encourage him to collect the prayers and to create a crown from them. That is the meaning of the words: Keser Yitnu (A crown they will give You) that is recited as the opening words of Kedushah in Shemona Esrei. Then the prayer leader says: Yihai Shlama Rabbah which is how the prayer leader must close Shemona Esrei; how Elokei Nitzor must end and how Kaddish Tiskabbel concludes. That is the message of Midrash of Sefer Tehillim: great is peace; that all sets of Brachos must end with the theme of peace.